

havde pålagt Statskassen uhyre store Byrder, kunne vi klage, men det er slet ikke Tilfældet; vi have haft en Række gode Aar særlig for vort Hovederhverv Landbruget, ja efter den højtærede Landbrugsministers Udtalelser er det de bedste Aar, Landbruget har haft i lange Tider; netop de, vi have haft i de senere Aar. At vi saa med disse gode Aar og under disse gode Forhold skal komme dybere og dybere i Gæld, at Underskuddet skal blive større og større, og vi ikke have anden Udvej at ty til end Laan, forekommer mig at være ufatteligt. I Virkeligheden er der ingen Grund til at nære Bekymringer. Nej, det hele, hvorom det forekommer mig at dreje sig, er det, at vi maa erkende, at vi forvalte vore Penge meget daarligt, at vi anvende dem uhyre slet, at vi give dem ud til Formaal, som ere til ingen Verdens Nytte. Naar vi ville anvende vore Penge paa fornuftig Maade, ville vi kunne komme udmærket ud af det med de store Indtægter, Statskassen i Virkeligheden hvert Aar oppebærer. Det har undret mig, at de to foregaaende Talere, det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen) og det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) ikke have berørt de uhyre store Udgifter, som vort Militærvæsen hvert Aar kræver. Her er det i Virkeligheden, Misæren stikker, Anledningen til, at vi sidde saa daarligt i det, er den i Sandhed slette Anvendelse, vi gøre af Landets Penge derved, at vi ødsle dem bort i militære Øjemed. De to militære Ministre forlangte i Fjor omtrent 16 Mill. Kr., i Aar forlanges der $3\frac{1}{4}$ Million mere. Jeg ved nok, at det ærede Medlem for Løvel ikke holder af, at der opgøres paa denne Maade, men det er meget naturligt, at man sammenligner Budgettet i Aar med Budgettet fra i Fjor. Det er en naturlig Sammenligning, og det viser sig da, at der paa en Gang er en Stigning paa de militære Udgifter paa ikke mindre end $3\frac{1}{4}$ Mill. Kr. blot paa et Aar; men naar vi skulle op til saadanne uhyre Udgifter til Militærvæsen, kan Følgen umuligt blive anden, end at vi faa en slet Status, synke dybere i Gæld, at Pengene ikke kunne slaa til, saa at vi skulle spare og knibe paa Omraader, hvor vi ellers meget gerne vilde anvende Statens Midler. Og saa ere jo disse 19 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., som forlanges i

Aar, ikke nær alt, hvad vort Militærvæsen kræver. De militære Udgifter skjule sig rundt omkring paa de andre Budgetter, saaledes gaar paa Finansministerens Budget 1,200,000 Kr. til Militærpensioner, paa Justitsministerens $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. til Udskrivningsvæsenet, paa Indenrigsministeriets 386,000 Kr. til Indkvarteringsgodtgørelse, foruden at mange store Beløb, som vi udbetale i Form af Renter, i Virkeligheden ogsaa ere Militæruddgifter. Men selv om vi se bort fra dette sidste, ere vi oppe paa den svimlende Sum af 21 Mill. Kr. til vort Militærvæsen. Naar vi saaledes bortødsle Statens Penge, have vi ingen Grund til at staa og jamre over den daarlige Status. Skylden er vor egen. Vi kunde lade være med at gaa med hertil. Vi kunde foretage passende Beskæringer, passende Nedsættelser, saa vilde vi kunne have en udmærket Status. Vi kunde have Penge til at støtte alt, hvad der fortjener at støttes. Men nu nytter det ikke noget at tænke paa at foreslaa Nedsættelser. Det er jo saaledes, at Krigsministerens Villie er Folketingets Lov. Det, han forlanger, faar han, og mere til; ogsaa disse 21 Mill., som ere forlangte, vide vi, at vi komme til at udrede hver eneste Øre af, der er ikke Tale om Nedsættelser. Jeg skal derfor ikke foreslaa saadanne, thi jeg ved, det er ingen Nytte til. Man kan indskrænke sig til at kritisere, til at stemme mod Beløbet, men at gøre sig noget Haab om at faa Nedsættelser i dette store Beløb, nytter ikke noget.

Jeg ønsker imidlertid at stille nogle enkelte Spørgsmaal til den højtærede Krigsminister. Man vil, naar man rejser med Jernbane til eller fra Kjøbenhavn, have set, at der, hvor Jernbanen skærer Fæstningen, er foretaget meget store Gravninger i Fæstningsvolden, og at der langs med Fæstningsvolden ligger uhyre store Dynger af Kampesten. Hvad det er, der bygges her, faar man ingen Oplysning om i Finansloven; det har ikke givet sig Udtryk gennem Bevillinger paa Finansloven. Det er blevet mig meddelt, at det er Krudttaarne, der bygges, men jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Minister, hvorfra han har faaet Penge til at bygge disse Krudttaarne for, hvorfor denne Sag ikke er bleven bragt frem for Lovgivningsmag-